

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ & ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Τελείωσε λοιπόν, και η πανήγυρις
και έφυγαν οι έμποροι οι ξένοι
και έμεινε η ντόπια ομήγυρις
πειο άψιλη και πειο σακατεμένη...

Πουλήσαν τη σαβούρα μια χαρά
και (- ω της κουταμάρας της χρονίας μας!)
εμάζεψαν του τόπου τα χονδρά
κι αφήκαν τα ψιλά των... στις γωνίας μας!

Εφ. *Εωσφόρος*, φ. 90 (9.8.1930)

Πάλι με τριμμένο ρούχο Προσκυνώ την πολιούχο

Αγία μου Παρασκευή,
πάλι προς Σε εν συντριβή
τα βήματά μου φέρνω
Και προσκυνώ την χάρι Σου
φιλώντας το ποδάρι Σου
κι ας μην είναι... μοδέρνο!

Κάθε χρονιά Σε προσκυνώ κι' εγώ σαν Πολιούχο
και κάπου χρόνια είκοσι τα πόδια Σου φιλώ
κι' ακόμα φευ! Δεν μ' έκαμες... εκατομμυριούχο
κι' αδίκως τα κεράκια μου στη χάρι Σου κολλώ.

Αγία μου Παρασκευή
Έχουμε γίνει παλαβοί
Από την κρίσι όλοι
Κι' απενταρία τρομερή
Προ χρόνων τώρα έχει βρη
το κάθε προτοφόλι.

Πέρυσι ήταν πειο καλά τα οικονομικά μας
και πρόπερσι καλλίτερα και φέτος... τι... τα θες;...
Είναι μεγάλα και τρανά τα χάλια τα δικά μας
κί είναι το ζην δι' όλους μας τραχύ και επαχθές...

Αγία μου Παρασκευή
δόσε, χωρίς χρονοτριβή
δουλειές εις τον Κοσμάκη
Γιατί του χρόνου θα τους δης
στη χάρι Σου τους Χαλκιδείς
Ναρθούν χωρίς σακάκι.

Εσύ πούσαι Προστάτρια της πόλεως αυτής
εσύ η Πολιούχος μας και η Αρχόντισσά μας
κάμε να βρίσκη μάσσημα ο κάθε δουλευτής
και διώξε από πάνω μας την κακοριζικιά μας.

Αγία μου Παρασκευή
πάλι με όψι ευλαβή
ένα κερι Σου φέρνω,
Και πάλι Σε παρακαλώ
να βάλης πεια λίγο μυαλό
σε μας και στο... Κουβέρνο.

Είναι λαμπρός... (λαμπρότερος να γίνη δεν μπορεί)
ο τωρινός Πρωθυπουργός, ο Βενιζέλος ήγουν,
μα σκέψου όμως, Βλάχα μου, τι πείνα θα μας βρη
εάν από πλησίον του **οι έντιμοι** δεν φύγουν.

Αγία μου Παρασκευή
Εκ γενετής μόνον στραβοί
δεν βλέπουνε πού πάμε
Κί είν' απορία γενική
πώς του Καβούρ η Οπτική
δεν βλέπει πού τραβάμε.

Κί εκτός απ' τον Πρωθυπουργό του ευκλεούς μας Κράτους
προστάτευσον τον Δήμαρχον, τον πριν δημοφιλή
και από τις κακοτοπιές κί από τους αποστράτους
κί απ' τους ασπόνδους φίλους του, που είν' οι πειο πολλοί.

Αγία μου Παρασκευή
κάμε, αν θέλεις να συμβή
κί' εν θαύμα Σου προσέτι
Κί' εκείνη τη δεξαμενή
που κουτουρού έχει γινή
πιάσε και γέμισέ τη...

Βγάλε νερό από τη Γη ή ουρανόθεν βρέξε
και γέμισέ την, Βλάχα μου, από κρυφή πηγγή
κί' ύστερα στο Συμβούλιο ευθύς του Δήμου τρέξε
μη μπη σ' αυτήν ανήξερο κί' ανύποπτα πνιγή.

Εφ. Εωσφόρος, φ. 125 (25.7.1931)

*Κατά τη μεταγραφή των δημοσιευμάτων
διατηρήθηκε η ορθογραφία του πρωτοτύπου*